

Industriens Krav, men vil ikke kalde det Told, men Valutaregulering og Importforbud. Men Importforbud er den krasseste Form for Toldbeskyttelse og tillige den mest vilkaarlige Form, fordi det vil skabe en fuldkommen Usikkerhed i Erhvervene. Overfor dette har Statsministeren sagt, „at Regeringen gaar ikke med til nogen Form for Støtte, som vil fordyre Varerne her i Landet.“ Endelig sagde den højtærede Landbrugsminister i Farsø i Fjor: „Kunstige Indgreb, saasom Valutaregulering eller Importregulering, gaar denne Regering aldrig med til.“ Det ærede Medlem Hr. Drachmann har utvivlsomt Ret i, at man skal aldrig sige aldrig.

Hvad der har fremkaldt dette katastrofale Omslag i Regeringens Holdning, har jeg allerede angivet. Tvunget af en Nødvendighed — ikke en Nødvendighed, som ligger i den økonomiske Situation, thi for denne Nødvendighed har den høje Regering aldrig villet bøje sig, for Industriens og Arbejdernes Klager over Mangel paa Arbejde har Regeringen altid villet lukke sine Øjne — overfor en politisk Tilstand, fremkaldt ved Begivenheder, som vi alle kender, har Regeringen paa Samlingens sidste Dag maattet kaste dette Lovforslag frem, og saa maa naturligvis den højtærede Ordfører for Venstre (Brorsen) give en økonomisk Begrundelse derfor, og den højtærede Ordfører skildrede da, hvorledes Krigstidens Opblomstring, dens usunde Virksomhed nu er styrtet sammen. En og anden, som har siddet i dette Ting under hele Krigstiden, vil maaske kunne erindre, at der fra anden Side, fra vor Side, er peget paa den Usundhed, der var, og som vilde fremkomme i de daværende Livsforhold, naar man ikke vilde gaa med til tilstrækkelig kraftige Foranstaltninger for at hindre Konjunkturerne i den Opblæsning af alle Priser, som da fandt Sted. Nu har man Øje derfor. Den Gang talte man om den Regering, som søgte at hindre Erhvervene i at tjene Penge og derigennem hindre f. Eks. den Opblomstring af Skibsfarten, de nye Skibsselskaber, som andre Lande saa. Man fremholdt, hvorledes den daværende Regerings Skattepolitik vilde hindre Dannelsen af nye Selskaber; man glædede sig, naar man kunde hindre den daværende Regering i ved Foranstaltninger eller Skattepaalæg at standse hele den Opblæsning af Priserne, som gav sig Udslag i Dannelsen af de Selskaber, som ikke blot nu styrter sammen, men som allerede gjorde det kort efter, at de var dannet, under selve Krigen. Men hele dette Forhold, som den ærede

Ordfører for Venstre har skildret ganske kort, er jo ogsaa først noget, han har faaet Øje paa nu. Den Gang det store Valg i April 1920 skulde finde Sted, kastede den højtærede Landbrugsminister sig ind i Politikken paa Venstres Side, hvor han ikke før havde staaet. Han kastede sig ind deri med en Række lidenskabelige og voldsomme Artikler i „Fyens Tidende“, hvori han angreb den daværende Regering paa alle Punkter. Denne Artikelsamling blev senere samlet i et lille Flyveskrift, som blev uddelt over hele Fyn, og som sikkert har paavirket ikke saa faa af den højtærede Landbrugsministers nærmere Landsmænd. Han skrev deri følgende om Fremtiden: „Vort Lands økonomiske Udsigter er — trods alle Skyer i Øjeblikket — gode, naar blot vi ikke selv ved ukyndige og uforstaaende Indgreb lægger en død Haand over Erhvervslivet og ved Fortsættelse af en demoraliserende Statsforsorg ødelægger Befolkningens Arbejdsvillie. Der foreligger i Virkeligheden indenfor alle vore Hovederhverv, Landbrug, Skibsfart, Handel, Industri og Fiskeri, store Muligheder for dansk Foretagsomhed, naar blot denne ikke sløves, men frit faar Lov til at udfolde sig.“ Og i Sandhed, den fik Lov til frit at udfolde sig i Aarene omkring 1920. Men det, som vi nu selv oplever i den sidste Tid, det, som den ærede Ordfører for Venstre afmaalede ved at fremdrage enkelte Eksempler, det er netop Resultatet af, at denne Virksomhed fik Lov til frit at udvikle sig. den højtærede Indenrigsminister henvender jeg mig ikke til, saa han behøver ikke at sidde og mumle derhenne i Skægget; det er den højtærede Landbrugsministers Udtalelser, jeg beskæftiger mig med. Ja, det var altsaa det, man troede den Gang. Det man fremmanede for de Vælgere, man paakaldte til Generalstorm den Gang, da man kaldte Landstormen frem, det, man fremmanede for dem, var et Billede af glimrende Opgangstider. Det, man nu maa se tilbage paa, er, hvad den ærede Ordfører for Venstre har skildret. For et Par Dage siden stod der en Artikel i det københavnske Regeringsorgan „København“, en Artikel, som det ærede Medlem Hr. Stauning citerede, og hvor en Sætning lyder saaledes: „Det økonomiske Genrejsningsarbejde er endt“. Regeringsorganet havde aabenbart ikke den Gang nogen Anelse om, at der endnu forestod et Genrejsningsarbejde af to nødstedte Industrier. Den kom lidt for tidligt den Artikel, og derfor er det muligt, at den anden Sæt-